

Programiranje 1

Kontrola toka programa — naredbe za kontrolu postupaka

Matej Mihelčič

Prirodoslovno-matematički fakultet
Matematički odsjek

08. prosinca 2022.

Izraz je svaka kombinacija **operatora** i **operand** koju jezik dozvoljava. Svaki **izraz** ima svoju **vrijednost** (određenog **tipa**) koja se dobiva **izvršavanjem** svih **operacija** u izrazu, prema **prioritetu** i **asocijativnosti** operatora.

```
x = 3 ++n printf(...)
```

Poziv funkcije je također **izraz** (čak ako i ne koristimo povratnu vrijednost ukoliko funkcija vraća vrijednost, npr. `printf`).

Program se sastoji od niza **naredbi** koje završavaju znakom točka-zarez (;). Svaki **izraz** iza kojeg slijedi **točka-zarez** postaje **naredba**. To je tzv. **jednostavna**, **osnovna** ili **primitivna** naredba.

```
1 int x;  
2 x = 3;  
3 ++n;  
4 printf("%d",x);
```

Postoje i **složene** naredbe i **posebne** naredbe za kontrolu **redoslijeda** izvršavanja ostalih naredbi - naredbe za **kontrolu** postupaka ili toka.

Složena naredba (blok, blok-naredba ili blok naredbi) je **grupa deklaracija i naredbi okružena vitičastim zagradama** { i }.

Primjer složene naredbe.

```
1 {  
2 x = 3;  
3 ++n;  
4 printf("%d",x);  
5 }
```

Iza zatvorene zagrade bloka } nema znaka točka-zarez (;).

Složena naredba je sintaktički **ekvivalentna jednoj naredbi**, tj. može se pojaviti na **istim** mjestima gdje se može pojaviti i jednostavna (ili osnovna) naredba.

Uvjetno izvršavanje - if naredba

Najjednostavnija if naredba ima oblik:

```
1 if (uvjet) naredba;
```

uvjet je **logički** izraz.

Redoslijed **izvršavanja**:

- **Prvo** se računa **vrijednost** izraza **uvjet**.
- Ako je ta vrijednost **različita od nule - istina**, izvršava se **naredba**.
- Ako je ta vrijednost **jednaka nuli - laž** naredba se ne izvršava i program se nastavlja prvom sljedećom naredbom **iza** if naredbe.

naredba može biti **jednostavna** ili **složena** naredba.

Uvjetno izvršavanje - if naredba

Pravilo pisanja:

- izraz uvjet se piše u **okruglim** zagradama,
- odmah **iza ključne riječi** **if** koja označava **početak** naredbe.

Isto **pravilo** pisanja vrijedi za **kontrolne** dijelove u svim **uvjetnim** naredbama i **petljama**.

- pišu se u **okruglim** zagradama **iza ključne riječi**,
- na **početku** naredbe, na **kraju** samo kod **do-while**

Primjer if naredbe.

```
1 int x;  
2 ...  
3 if (x>0) printf("x_=%d\n",x);  
4 ++x;
```

Uvjetno izvršavanje - if naredba

Gornji primjer radi sljedeće:

- **ako i samo ako** je vrijednost varijable x **pozitivna**, ispiši tu vrijednost. **Inače** ne radi ništa.
- Povećaj (inkrementiraj) vrijednost od x za 1 (**neovisno o** uvjetu u **if**, tj. neovisno o **vrijednosti** x).

Primjer: Želimo **osigurati** da je $i \leq j$. Ako to nije, **zamijenimo** vrijednosti od i i j .

```
1  int i,j, tmp;  
2  ...  
3  if (i>j){ //zamjena vrijednosti  
4      tmp = i;  
5      i = j;  
6      j = tmp;  
7  } //sigurno i<=j
```

Paziti na redoslijed pridruživanja!

if-else naredba.

```
1  if (uvjet)
2      naredba_1;
3  else
4      naredba_2;
```

Događa se **uvjetno** izvršavanje **jedne** od **dviju** naredbi.

Ako izraz **uvjet** ima vrijednost **istine**, onda se **izvršava** naredba_1, inače (**uvjet** ima vrijednost **laž**) se **izvršava** naredba_2.

Svaki else pripada **najbližem** (prethodnom) if-u (bitno kod ugniježđenih if i if-else naredbi). Prevoditelj uvijek **obrađuje najdulju** smislenu jezičnu cjelinu (if-else je dulji od if).

if-else naredba

Ugniježdjena if i if-else naredba.

1	<code>if (n>0)</code>	<code>if (n>0)</code>
2	<code> if(a>b)</code>	<code> if(a>b) z = a;</code>
3	<code> z = a;</code>	<code> else</code>
4	<code> else z = b;</code>	<code> z=b;</code>

Obje varijante rade **identično**.

Pripadnost else-a naredbi if, **mijenjamo grupiranjem** u složenu naredbu, korištenjem **vitičastih zagrada**.

Ugniježdjena if i if-else naredba s grupiranjem.

1	<code>if (n>0){</code>	<code>if (n>0){</code>
2	<code> if(a>b)</code>	<code> if(a>b)</code>
3	<code> z = a; }</code>	<code> z = a; }</code>
4	<code>else</code>	<code>else</code>
5	<code> z = b;</code>	<code> z = b;</code>

Obje varijante rade **identično**.

Izlaz iz programa, funkcija `exit`

U datoteci zaglavlja `<stdlib.h>` deklarirana je funkcija

```
void exit(int status)
```

Poziv funkcije `exit(status);` **zaustavlja** izvršavanje programa i vrijednost **status** predaje **operacijskom sustavu**.

Istu stvar radi i poziv `return status;` unutar funkcije `main`.

Glavna razlika je što poziv `exit(status);` u **proizvoljnoj** funkciji **zaustavlja** izvršavanje programa.

Zaglavlje `<stdlib.h>` sadrži definiciju dvije **standardne** vrijednosti za status: `EXIT_SUCCESS` i `EXIT_FAILURE`.

- 0 i `EXIT_SUCCESS` označavaju **uspješno** izvođenje programa.
- `EXIT_FAILURE` signalizira **neuspješno** izvođenje (negdje unutar programa je došlo do nedozvoljenih, krivih vrijednosti, nedostajućih resursa i slično).

Izlaz iz programa, funkcija exit

Korištenje exit kao reakciju na nedozvoljene vrijednosti.

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3  int x,y;
4  scanf("%d%d",&x,&y);
5  //ucitamo vrijednosti u varijable x i y
6  //zelimo izracunati y = y/x;
7  if(!x){ //nedopustena vrijednost, x je 0
8      printf("Greska: djelitelj jednak nuli!\n");
9      exit(EXIT_FAILURE);
10 }
11 else
12     y/=x;
```

if naredba i uvjetni operator

Sljedeće dvije naredbe su ekvivalentne.

```
1 max = a >= b ? a : b;
```

```
1 if (a >= b)
2     max = a;
3 else
4     max = b;
```

Objе postavljaju `max` na **maksimum** vrijednosti varijabli `a` i `b`.

Zadatak: Napišite analogne naredbe koje postavljaju `min` na **minimum** vrijednosti varijabli `a` i `b`. **Uputa:** Koristite `<=` umjesto `>=`.

Višestruki izbor if-else naredbama

Naredbe if-else mogu se **ugnijezditi**.

Dvije if-else naredbe. Druga počinje iza else dijela prve.

```
1  if (uvjet_1)
2      naredba_1;
3  else if (uvjet_2)
4      naredba_2;
5  else
6      naredba_3;
```

Primjer: Učitavaju se **dva broja** (tipa double) i **jedan znak** koji **označava** osnovnu računsku operaciju (+,-,*,/). U ovisnosti o učitanom znaku, **izvršava** se **jedna** od te **četiri** operacije na učitanim **brojevima** (*jednostavni kalkulator*).

Jednostavni kalkulator if-else naredbama

```
1  #include <stdio.h>
2
3  int main(void){
4
5  double a,b;
6  char operacija;
7
8  printf("Upisati prvi broj: ");
9  scanf("%lf", &a);
10 printf("Upisati drugi broj: ");
11 scanf("%lf", &b);
12 printf("Upisati operaciju (+, -, *, /): ");
13 scanf("%c", &operacija);
14
15 if(operacija == '+')
16     printf("%f\n", a+b);
```

Jednostavni kalkulator if-else naredbama

```
17 else if(operacija == '-')
18     printf("%f\n",a-b);
19 else if(operacija == '*')
20     printf("%f\n",a*b);
21 else if(operacija == '/')
22     printf("%f\n",a/b);
23 else
24     printf("Nedopustena operacija!\n");
25
26     return 0;
27 }
```

Jednostavni kalkulator if-else naredbama

Primjer izvršavanja programa:

```
Upisati prvi broj: 21\n
```

```
Upisati drugi broj: 13\n
```

```
Upisati operaciju (+, -, *, /): /\n
```

```
1.615385
```

Program *jednostavni kalkulator* prima ulaz u **postfix obliku** (prvi operand, drugi operand, operacija).

Zadatak: Preuredite **ulaz** tako da izraz pišemo u uobičajenom **infix obliku** (prvi operand, operacija, drugi operand). Omogućite da izraz možemo pisati i u jednom redu (npr. $10*15$ \n).

Napomene vezane uz čitanje i pisanje:

- Kod čitanja prvo preskačemo bjeline ispred broja (ako ih ima). Bjeline su praznina, tabulatori (`\t`, `\v`) i znakovi `\n`, `\r`, `\f`.

- Oznaka konverzije `%c` služi za čitanje i pisanje jednog znaka (objekt tipa `char`). Učitava se prvi sljedeći znak na ulazu **bez preskakanja bjelina**.
- Ukoliko želimo preskočiti bjeline pri učitavanju znaka, format glasi `" %c"` (imamo prazninu na početku).
- Početne praznine ispred `%lf` nisu potrebne pošto se **praznine automatski zanemaruju** pri učitavanju cijelih i realnih brojeva.

Zadatak: ispitajte što se događa ukoliko ispustimo vodeću prazninu u formatu za čitanje znaka, tj. koristimo format `"%c"`.

Što se nalazi iza **drugog** broja na ulazu? (`\n`)

Višestruki izbor - switch naredba

Naredba switch slična je nizu **ugniježenih** if-else naredbi.
Opći oblik naredbe je:

```
1 switch (izraz) {  
2     case konstanta_1: naredbe_1;  
3     /* moze vise naredbi! */  
4     case konstanta_2: naredbe_2;  
5     ...  
6     case konstanta_n: naredbe_n;  
7     default: naredbe;  
8 }
```

Vrijednost izraza **određuje** ili **selektira** odgovarajući **slučaj** (case) i eventualno slučajeve **ispod** njega.

Osnovna pravila kod pisanja switch naredbe:

- izraz u switch naredbi mora imati cjelobrojnu vrijednost (char, int ili enum).
- Nakon svake ključne riječi case pojavljuje se **cjelobrojna konstanta** ili **konstantni izraz**, a iza toga mora biti znak : (dvotočka). Ovi izrazi se računaju prilikom prevođenja. Napomena. **Ne smije** biti **varijabla**, čak i kad ima const.

Redoslijed izvršavanja u switch naredbi:

- Prvo se računa **vrijednost** izraza **izraz**.
- Zatim se **provjerava** je li dobivena **vrijednost jednaka** jednoj od **međusobno različitih** konstanti konstanta_1, ..., konstanta_n.

- Ako je izraz = konstanta_i onda,
 - program **izvodi** naredbe naredbe_i (može ih biti više, bez vitičastih zagrada)
 - zatim **izvodi sve naredbe koje dolaze iza, u ostalim slučajevima** do prve naredbe break (ako postoji) ili do kraja switch naredbe. Nakon toga, program nastavlja **prvom naredbom** iza switch naredbe.
- Ako **izraz** nije jednak niti jednoj navedenoj konstanti, program **izvršava naredbe** iza **ključne** riječi default (ako postoji) i **sve naredbe iza njih** do prve break naredbe ili do kraja switch naredbe.

Naredba break **prekida** izvršavanje naredbi **slučajeva** u kodu iza nje.

- Slučaj default **ne mora** nužno biti prisutan u switch naredbi. Ako **nije** i ako **nema** podudaranja izraza i neke od navedenih konstanti, program **izvršava prvu** naredbu **iza** switch (ne izvršava niti jednu naredbu iz switch).
- Slučajevi oblika case konstanta_i i slučaj default (ako ga ima) mogu biti napisani **bilo kojim redom** (npr. default može biti na **prvoj** poziciji, odmah iza switch).

Primjer: realizirajmo program s **izborom** aritmetičke operacije (*jednostavni kalkulator*) korištenjem switch naredbe.

Jednostavni kalkulator switch naredbom

```
1  #include <stdio.h>
2
3  int main(void)
4  {
5
6      double a, b;
7      char operacija;
8
9      printf("Upisati prvi broj: ");
10     scanf("%lf", &a);
11     printf("Upisati drugi broj: ");
12     scanf("%lf", &b);
13     printf("Upisati operaciju (+, -, *, /): ");
14     scanf("%c", &operacija);
```

Jednostavni kalkulator switch naredbom

```
15  switch (operacija) {
16      case '+': printf("%f\n", a + b);
17              break;
18      case '-': printf("%f\n", a - b);
19              break;
20      case '*': printf("%f\n", a * b);
21              break;
22      case '/': printf("%f\n", a / b);
23              break;
24      default: printf("Nedopustena operacija!\n");
25  }
26  return 0;
27 }
```

Ispuštanje break naredbe

Ukoliko neki case ne sadrži break naredbu, izvršavaju se naredbe case-a ispod. Pošto case 0 i case 1 ne sadrže naredbu break, za $i = 0$ će se izvršiti sve naredbe unutar case 0, case 1 i case 2.

```
1 unsigned int i;
2 ...
3 switch (i) {
4     case 0:
5     case 1:
6     case 2: printf("i<3\n");
7             break;
8     case 3: printf("i=3\n");
9             break;
10    default: printf("i>3\n");
11 }
```


while petlja

while petlja ima oblik:

```
while (izraz) naredba;
```

Sve dok je izraz istinit (različit od 0), izvršava se naredba.

Ispisivanje brojeva 0..9 korištenjem while petlje.

```
1  i = 0;
2  while(i<10){
3      printf("%d\n",i);
4      ++i;
5  }
```

while petlja najčešće se koristi kad se **broj** ponavljanja **ne zna** unaprijed, već ovisi o uvjetu **izraz**.

while petlja

Primjer: program čita **niz** realnih brojeva **različitih** od **nule**, sve dok se ne ispiše **nula**, i računa **srednju vrijednost** tog niza (bez zadnje nule, nula je samo oznaka za kraj niza).

```
1  #include <stdio.h>
2
3  int main(void)
4  {
5      int n = 0;
6      double sum = 0.0, x;
7      printf("Upisite niz brojeva != 0, "
8             "i nulu za kraj.\n");
9      printf("x[0] = ");
10     scanf("%lf", &x);
```

while petlja

```
11     while (x != 0.0) {
12         sum += x;
13         printf("x[%d]= ", ++n);
14         scanf("%lf", &x);
15     }
16     if(n>0) sum /= n;
17     printf("Srednja vrijednost=%f\n", sum);
18     return 0;
19 }
```

Uvjet $\text{if}(n > 0)$ je **važan**. Bez njega imamo dijeljenje s nulom, ukoliko je prvi učitani broj odmah 0.

for petlja

for **petlja** ima oblik:

```
for (izraz_1; izraz_2; izraz_3) naredba;
```

ekvivalentna je s:

```
izraz_1;  
while (izraz_2) {  
    naredba;  
    izraz_3;  
}
```

do na eventualno korištenje naredbe `continue` (o kojoj ćemo govoriti kasnije).

`izraz_2` se interpretira kao **logički izraz** a ostala dva mogu biti proizvoljni izrazi (pretvaraju se u naredbe).

for petlja

for petlja se najčešće koristi za ponavljanje pod kontrolom **brojača** (određeni, poznati broj puta).

Ukoliko imamo for petlju s brojačem:

for (izraz_1; izraz_2; izraz3) naredba;

- **izraz_1** - predstavlja **inicijalizaciju** brojača na početku petlje.
- **izraz_2** - predstavlja **uvjet** izvršavanja petlje.
- **izraz_3** - predstavlja **pomak** brojača na kraju svakog prolaza kroz petlju.

Primjer: standardni pomak brojača za 1 **unaprijed**.

```
for(brojac = 1; brojac < 5; ++brojac) ...
```

Primjer: brojač možemo mijenjati i drugačije:

```
for(brojac = 1; brojac < 5; brojac+=2) ...
```

Svaki od izraza unutar for petlje **smijemo i ispustiti**.

Beskonačna for petlja koja ništa ne radi se zapisuje kao:

```
for(;;);
```

Primjer: Važno je razlikovati nalazi li se točka-zarez (;) direktno nakon for naredbe ili ne (drugačije izvođenje programa).

for petlja

```
for (brojac = 1; brojac < 5; ++brojac)
    printf("brojac = %d\n", brojac); //unutar for petlje
```

Ispis:

```
brojac = 1
```

```
brojac = 2
```

```
brojac = 3
```

```
brojac = 4
```

```
for (brojac = 1; brojac < 5; ++brojac); //prazna naredba
    printf("brojac = %d\n", brojac); //sada je brojac = 5
```

Ispis:

```
brojac = 5
```

do-while petlja

do-while petlja ima oblik:

```
do
    naredba;
while (izraz);
```

naredba se ponavlja (izvršava) sve dok izraz ima vrijednost **istine**, tj. sve dok je **različit** od **nule**.

Za razliku od **while** petlje gdje se vrijednost izraza **računa** i **provjerava** na **vrhu** petlje, **prije** naredbe, u **do-while** petlji se vrijednost **računa** i **provjerava** na kraju prolaza kroz petlju (**iza** naredbe).

Naredba se u **do-while** petlji izvršava **barem jednom** (**prije** prve provjere izraza).

Ispis brojeva 0-9 korištenjem do-while petlje.

```
1  i = 0;  
2  do {  
3      printf("%d\n", i);  
4      ++i;  
5  } while (i < 10);
```

do-while se obično koristi kada trebamo obraditi **niz** podataka u kojem **barem jedan** podatak treba bezuvjetno obraditi.

Naredba break

Naredba break služi za:

- izlazak iz switch naredbe
- **zaustavljanje** ili **prekidanje** petlje. Može se koristiti unutar for, while i do-while petlji.

Nakon izvršavanja naredbe break, izvršavanje programa se prenosi na **prvu naredbu** iza switch naredbe ili **petlje unutar** koje se taj break nalazi. Prekida se izvršavanje samo najbliže okolne switch naredbe ili petlje.

Obrada niza brojeva s oznakom za kraj niza.

```
1  int i;  
2  while(1) { /*beskonacna petlja*/  
3      scanf("%d\n", &i); /*ucitavanje broja.*/  
4      if(i<0) break; /*test kraja.*/  
5      ... /*obrada broja.*/  
6  }/*nakon break, izvodi se naredba iza petlje*/
```

Naredba `continue` može se koristiti unutar `for`, `while` i `do-while` za **skraćivanje** izvođenja tijela petlje **preskakanjem** preostalih naredbi u petlji.

Nakon izvršavanja naredbe `continue`:

- **preostali** dio tijela petlje (**iza `continue`**) se **preskače** i program **nastavlja** sa sljedećim prolazom (iteracijom) kroz petlju.
- **sljedeća** naredba koja se **izvršava** je:
 - **test uvjeta** u `while` i `do-while` petlji,
 - **pomak brojača** (**izraz_3**) u `for` petlji.

Tu je **razlika** između `while` i pripadne `for` petlje.

Korištenje naredbe `continue` **nema smisla** unutar `switch` naredbe.

Kod koji preskače (ne obrađuje) negativne vrijednosti.

```
1  int i;  
2  while(1) { /*beskonacna petlja*/  
3      scanf("%d\n", &i); /*ucitavanje broja.*/  
4      if(i<0) continue; /*preskakanje negativnog.*/  
5      ...                /*obrada broja.*/  
6  } /*nakon break, izvodi se naredba iza petlje*/
```

Trebamo neku drugu **oznaku kraja niza** u dijelu koda koji obrađuje **nenegativne brojeve**. Što treba dodati u gornji program ukoliko je ta oznaka **nula**?

Naredba goto

Naredba goto **prekida sekvencijalno** izvršavanje programa i **nastavlja** izvršavanje s **naredbom** koja je **označena labelom** navedenom u **toj** goto naredbi (tzv. **skok**).

```
goto label;
```

gdje je **label identifikator** koji služi za **označavanje naredbe** kojom se **nastavlja** izvršavanje programa. Označavanje se vrši kao:

```
label: naredba;
```

Labela na koju se vrši **skok mora biti** unutar **iste funkcije** kao i **goto naredba**.

U pravilu se goto koristi **samo** za **obradu grešaka**.

Naredba goto

```
1  double x, s = 0.0;
2  while (1) {
3      scanf("%lg", &x);
4      if (x < 0.0) goto error;
5      if (x = 0.0) break;
6      s += sqrt(x); /* zbraja korijene. */
7  }
8  ... /* i normalni zavrsetak posla. */
9  error:
10     /* reakcija na gresku. */
11     printf("Greska: _negativan_broj!\n");
12     exit(EXIT_FAILURE);
```

Naredba goto

Naredbe `break`, `continue` i naredbe za **kontrolu toka** mogu se **izvesti** pomoću naredbe `goto`. Prevoditelj ih prevodi koristeći `jump` instrukcije strojnog jezika (slična funkcionalnost kao `goto`).

```
1  for(...){
2      ...
3      if(...) continue;
4      ...
5  }
6  //ekvivalentno kao
7
8  for (...) {
9      ...
10     if (...) goto cont;
11     ...
12     cont: ; // prazna naredba na dnu petlje
13 }
```

Naredba goto

Slično se pomoću goto može izvesti continue unutar while i do-while petlje.

Zadatak: Napravite slične transformacije za break naredbu u petljama i switch.

Program koji ima **puno** goto naredbi je **teže razumjeti** od programa koji ne koriste goto. Upotrebu goto **treba izbjegavati**.
Zabranjeno korištenje na kolokvijima!

goto naredba služi samo za reakciju na **specijalne** slučajeve i **greške**. Koristi se i kada veće dijelove programa treba preskočiti skokom **unaprijed**, te da se izbjegne dodatno uvlačenje dijelova koda if-else naredbama koje bi **smanjilo** preglednost.

Korištenje skokova **unatrag**, odnosno implementacija petlji koristeći goto može dovesti do raznih **teško uočljivih** grešaka.